

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**PRÁVNÍ RÁMEC A PRAKTICKÁ
IMPLEMENTACE POKUT A SANKCÍ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU DOBŘÍŠ: ANALÝZA
PŘIMĚŘENOSTI A EFEKTIVITY**

Autor práce: Adéla Vondráčková, DiS.

Studijní program: Veřejná správa

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Katedra: Katedra managementu veřejné správy

2026

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Adéla Vondráčková, Dis.

Studijní program: Veřejná správa

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Právní rámec a praktická implementace pokut a sankcí Městského úřadu Dobříš: Analýza přiměřenosti a efektivity

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: The Legal Basis and Implementation of Administrative Sanctions at the Dobříš Municipal Authority: An Analysis of Proportionality and Effectiveness.

Katedra: Katedra managementu veřejné správy

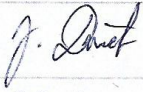

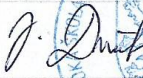
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, včetně titulů): JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): Prosinec 2025

Cíl bakalářské práce: Zhodnotit uplatňování právního rámce správního trestání v rozhodovací praxi Městského úřadu Dobříš, se zaměřením na posouzení proporcionality ukládaných sankcí a jejich reálné nápravné a preventivní účinnosti, a to na základě konfrontace teoretických principů správního trestání s empirickými poznatky získanými z analýzy rozhodnutí, statistických dat a rozhovorů s úředníky.

Student: Adéla Vondráčková, Dis.	19.12.2025	
Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.	19.12.2025	

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	14.1.2026	
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	14.1.2026	
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	14.1.2026	

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce JUDr. Jozefu Bandžakovi, Ph.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

VONDRÁČKOVÁ, A. *Právní rámec a praktická implementace pokut a sankcí Městského úřadu Dobříš: Analýza přiměřenosti a efektivity: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2026. 53 s. Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Klíčová slova: správní trestání, proporcionalita, efektivita, pokuty, vymáhání

Tato bakalářská práce se zaměřuje na právní rámec a aplikační praxi ukládání pokut a sankcí v rozhodovací činnosti Městského úřadu Dobříš. Cílem práce je zhodnotit uplatňování správního trestání s důrazem na proporcionalitu ukládaných sankcí a jejich efektivitu. Práce vychází z analýzy anonymizovaných správních rozhodnutí a polostrukturovaných rozhovorů s referenty. Zjištění identifikují nedostatky zejména v oblasti doručování a vymáhání pokut, které oslabují preventivní i represivní funkci sankčního systému. Práce dále navrhuje konkrétní doporučení směřující ke zvýšení účinnosti správního trestání a odstranění identifikovaných nedostatků. Současně poukazuje na význam důsledného dodržování zásad správního řízení pro zajištění spravedlivého a transparentního rozhodování.

ABSTRACT

VONDRÁČKOVÁ, A. *The Legal Basis and Implementation of Administrative Sanctions at the Dobříš Municipal Authority: An Analysis of Proportionality and Effectiveness: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2026. 53 pp. Supervisor: JUDr. Jozef Bandžak, Ph.D.

Key words: administrative punishment, proportionality, effectiveness, fines, enforcement

This bachelor's thesis focuses on the legal framework and practical application of the imposition of fines and sanctions within the decision-making activities of the Municipal Office of Dobříš. The aim of the thesis is to evaluate the application of administrative punishment with an emphasis on the proportionality of imposed sanctions and their effectiveness. The thesis is based on an analysis of anonymized administrative decisions and semi-structured interviews with administrative officers. The findings identify shortcomings particularly in the areas of service of documents and enforcement of fines, which weaken the preventive and repressive functions of the sanctioning system. The thesis further proposes specific recommendations aimed at increasing the effectiveness of administrative punishment and eliminating the identified deficiencies. It also highlights the importance of consistent adherence to the principles of administrative proceedings in ensuring fair and transparent decision-making.

Obsah

Úvod.....	10
1 Cíl a metodika bakalářské práce	11
2 Právní základ veřejné správy a teoretický etalon.....	13
2.1 Vymezení veřejné správy a její principy.....	13
2.1.1 Pojem a charakteristika veřejné správy.....	13
2.1.2 Materiální pojetí veřejné správy.....	14
2.1.3 Členění veřejné správy.....	15
2.1.4 Teoretické vymezení a charakteristika veřejné moci.....	17
2.1.5 Základní zásady činnosti správních orgánů	19
2.2 Právní úprava správního trestání.....	21
2.2.1 Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.....	21
2.2.2 Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.....	21
2.2.3 Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích	23
2.2.4 Vztah obecné a zvláštní úpravy.....	24
2.3 Teoretická východiska správního trestání.....	25
2.3.1 Pojem a pojmové znaky přestupku	25
2.3.2 Vývojová stádia a formy páchaní přestupku.....	28
2.3.3 Subjekty odpovědnosti za přestupek.....	28
2.3.4 Omyl v rámci odpovědnosti za přestupek.....	29
2.3.5 Zánik odpovědnosti za přestupek.....	31
2.4 Správní tresty a ochranná opatření.....	32
2.4.1 Druhy správních trestů a zásady pro jejich ukládání	33
2.4.2 Zásady a kritéria pro ukládání trestů.....	33
2.4.3 Ochranná opatření	34
2.5 Zásada proporcionality a správní uvážení.....	35
2.5.1 Teoretická struktura testu proporcionality	35
2.5.2 Správní uvážení a požadavek na racionalitu	36

2.5.3	Zásada legitimního očekávání a právní jistota	36
2.5.4	Zákaz likvidačního charakteru pokuty	36
3	Analýza rozhodovací praxe Městského úřadu Dobříš	37
3.1	Metodika, sběr a analýza statistických dat	37
3.2	Analýza objemu a struktury agendy v letech 2023-2025	37
3.3	Analýza konkrétního případu: Přestupek proti majetku (krádež)	38
3.3.1	Skutková podstata a právní kvalifikace.....	38
3.3.2	Odůvodnění výše sankce a proporcionalita.....	38
3.3.3	Zhodnocení.....	39
3.4	Analýza konkrétního případu: Přestupek v dopravě (řízení pod vlivem alkoholu)	39
3.4.1	Skutková podstata a právní kvalifikace.....	39
3.4.2	Odůvodnění výše sankce a proporcionalita.....	39
3.4.3	Zhodnocení.....	40
3.5	Analýza konkrétního případu: přestupek proti občanskému soužití (urážka na cti) 40	
3.5.1	Skutková podstata a právní kvalifikace.....	41
3.5.2	Odůvodnění výše sankce a proporcionalita.....	41
3.5.3	Zhodnocení.....	41
3.6	Analýza konkrétního případu: přestupek proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku	42
3.6.1	Skutková podstata a právní kvalifikace.....	42
3.6.2	Odůvodnění výše sankce a proporcionalita.....	42
3.6.3	Zhodnocení.....	42
3.7	Rozhovory s respondenty a jejich charakteristika.....	43
4	Návrhy a doporučení	46
4.1	Revize metodiky ukládání sankcí u úmyslných deliktů	47
4.2	Zvýšení efektivity doručování a součinnost s Policií ČR	47
4.3	Diferenciace přístupu k prvopachatelnům a recidivistům.....	47

4.4	Oddělení nákladů řízení od samotné sankce	48
	Závěr	48
	Seznam použitých zdrojů	50
	Seznam příloh.....	52
	Přílohy	53

Úvod

Problematika správního trestání představuje jednu z nejdůležitějších a zároveň nejsložitějších oblastí výkonu veřejné moci. V každodenní realitě se správní orgány setkávají s širokým spektrem protiprávních jednání, která zasahují do různých sfér společenského života. Klíčovým nástrojem pro sjednání nápravy, ochranu veřejného zájmu a zajištění právního státu je v těchto případech sankce. Právě proces ukládání pokut, jejich zákonný rámec a praktická implementace tvoří ústřední téma této bakalářské práce s názvem „Právní rámec a praktická implementace pokut a sankcí Městského úřadu Dobříš: Analýza přiměřenosti a efektivity“.

Vzhledem k tomu, že správní trestání není izolovaným procesem, ale neoddelitelnou součástí fungování státního aparátu, věnuje se práce v první části širšímu kontextu veřejné správy. Je nezbytné nejprve vymezit její teoretický základ, organizaci a postavení obcí jako orgánů vykonávajících státní správu v přenesené působnosti. Pochopení těchto strukturálních vazeb je klíčové pro následnou analýzu toho, jak konkrétní úřad, v tomto případě Městský úřad Dobříš, nakládá se svěřenou pravomocí trestat přestupky.

Hlavním motivem pro zpracování tohoto tématu je pozorování určitého nesouladu v rozhodovací praxi. Ačkoliv legislativa definuje jasná kritéria pro určování výše pokut, v praxi zůstává úředním osobám značný prostor pro správní uvážení. Vyvstává tak otázka, zda je toto uvážení využíváno konzistentně a zda výsledné sankce skutečně odpovídají závažnosti a společenské nebezpečnosti spáchaných činů. Často se totiž v praxi setkáváme s paradoxem, kdy jsou formální pochybení v dopravě postihována relativně přísně, zatímco úmyslné útoky na majetek či občanské soužití jsou trestány sankcemi na samé spodní hranici zákonných sazeb.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Tato kapitola vymezuje hlavní cíl práce, charakterizuje objekt zkoumání a podrobně popisuje metodologický postup, který byl zvolen pro zpracování teoretické i praktické části. Práce je koncipována jako teoreticko-empirická studie, jejímž smyslem je konfrontace normativního právního rámce s reálnou rozhodovací praxí orgánu veřejné správy.

Hlavním cílem bakalářské práce je zhodnotit uplatňování právního rámce správního trestání v rozhodovací praxi Městského úřadu Dobříš, se zaměřením na posouzení proporcionality ukládaných sankcí a jejich reálné nápravné a preventivní účinnosti. Hodnocení je prováděno na základě konfrontace teoretických principů správního trestání s empirickými poznatky získanými z analýzy rozhodnutí, statistických dat a rozhovorů s úředníky. Základní problém, který práce řeší, spočívá v identifikaci a kritické analýze praktického uplatňování právního rámce správního trestání lokálním orgánem. Práce se v tomto kontextu zabývá střetem mezi teoretickým požadavkem na spravedlivou sankci a její reálnou efektivitou při zajišťování nápravného a preventivního účelu. Objektem zkoumání je správní činnost Městského úřadu Dobříš na úseku správního trestání.

Pro dosažení stanoveného cíle je v práci využita kombinace několika metodologických přístupů, přičemž struktura práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. V teoretické části je primárně využita metoda literární rešerše a analýza právních norem, jejichž cílem je systematicky vymezit právní základ veřejné správy a provést rozbor zákona o odpovědnosti za přestupky se zvláštním zřetelem na definování ústředních principů správního trestání. Zásadní pozornost je věnována analýze a syntéze odborné literatury a relevantní judikatury týkající se zásady proporcionality, která je následně transformována v analytické měřítko pro kritické zhodnocení rozhodovací praxe. Tento postup slouží k ustanovení pevného normativního základu nezbytného pro následnou empirickou část.

Praktická část práce empiricky ověřuje teoretický právní standard přímo v prostředí Městského úřadu Dobříš. Metodologicky tato část kombinuje kvantitativní a kvalitativní výzkum. Kvantitativní rovina výzkumu spočívá v analýze statistik četnosti přestupků, výše ukládaných pokut a jejich vymahatelnosti, což umožňuje identifikovat trendy v rozhodovací činnosti úřadu. Kvalitativní výzkum pak zahrnuje detailní analýzu

vzorku anonymizovaných rozhodnutí, která slouží k posouzení kvality odůvodnění a aplikace principu proporcionality v konkrétních případech. Nedílnou součástí kvalitativního výzkumu jsou polostrukturované rozhovory s úředníky, jejichž účelem je získání subjektivního pohledu na efektivitu sankcí ze strany osob, které zákon v praxi aplikují. Pro vypracování bakalářské práce jsou využity primární i sekundární zdroje informací, zahrnující odbornou literaturu, platnou legislativu, interní statistická data úřadu a výpovědi kompetentních pracovníků.

2 Právní základ veřejné správy a teoretický etalon

Tato kapitola představuje teoretické východisko celé bakalářské práce. Jejím primárním cílem je vymezení klíčových pojmů souvisejících s fungováním veřejné správy v České republice a ukotvení právního rámce, ve kterém se pohybují orgány územní samosprávy při výkonu státní správy. Pro hlubší pochopení problematiky je nezbytné nejprve definovat veřejnou správu jako takovou, její členění a základní principy, na nichž je její činnost postavena.

V další části se text zaměřuje na specifika Městského úřadu Dobříš jakožto orgánu obce s rozšířenou působností a na prameny práva, které upravují oblast správního trestání. Závěr kapitoly je věnován teoretickému vymezení přestupku a zásadě proporcionality. Právě tato zásada slouží v práci jako analytický etalon, skrze který bude v praktické části posuzována rozhodovací praxe vybraného úřadu. Teoretická část tak vytváří nezbytný podklad pro následnou analýzu a vyhodnocení efektivity i zákonnosti postupů při ukládání správních trestů.

2.1 Vymezení veřejné správy a její principy

Tato podkapitola se věnuje teoretickému vymezení veřejné správy, která představuje nezbytný rámec pro pochopení procesů správního trestání. Veřejná správa je v demokratickém právním státě chápána především jako správa veřejných záležitostí realizovaná ve veřejném zájmu, která je vázána zákonem a jejímž cílem je zajištění chodu státu a služeb občanům.

2.1.1 Pojem a charakteristika veřejné správy

V obecném pojetí představuje správa záměrnou a cílevědomou činnost, která směřuje k plnění určitých cílů, a to jak v soukromé, tak ve veřejné sféře. Zahrnuje v sobě procesy plánování, organizace, řízení a kontroly.¹ Specifickým typem je pak veřejná správa, která je klíčovým pojmem správního práva a označuje správu veřejných záležitostí prováděnou ve veřejném zájmu.² Na rozdíl od správy soukromé není veřejná

¹ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 41-42. ISBN 978-80-7452-021-1.

² LOCHMANNOVÁ, Alena. *Veřejná správa: základy veřejné správy*. Prostějov: Computer Media, 2017. s. 10-15. ISBN 9788074022951.

správa totožná pouze s mocenským nařizováním, ale její těžiště spočívá především v praktické realizaci a provádění zákonů v každodenním životě.³

Pojetí veřejné správy teoreticky

Lze ji těžce vymezit a to z důvodu různorodosti, mnohotvárnosti a správní činnosti.

V zásadě pojem veřejná správa lze chápat v pojetí:

Materiálním (správa v činnostním/funkčním smyslu)-určitý druh činnosti (spravování)

Formálním (správa v institucionálním/organizačním smyslu) – organizační jednotka (útvár, úřad)⁴

2.1.2 Materiální pojetí veřejné správy

Materiální pojetí veřejné správy se zaměřuje na funkční a obsahovou stránku vykonávaných činností, nikoliv na institucionální postavení subjektu, který je vykonává. V tomto smyslu lze veřejnou správu definovat jako aktivitu státních či jiných veřejnoprávních orgánů (případně soukromoprávních subjektů s delegovanou pravomocí), jejímž cílem je naplňování veřejných úkolů a správa veřejných záležitostí. Pro toto pojetí je určující charakter úkolu a zájem, který je danou činností sledován.

V odborné literatuře se materiální pojetí veřejné správy standardně vymezuje dvěma způsoby. Pozitivní vymezení akcentuje věcný obsah správy, tedy konkrétní veřejné úkoly, které jsou zabezpečovány bez ohledu na to, kdo je jejich vykonavatelem. Naproti tomu negativní (zbytkové) vymezení definuje veřejnou správu jako souhrn státních činností, které nelze podřadit pod zákonodárství ani pod soudnictví. Při aplikaci negativního vymezení je na veřejnou správu nahlíženo jako na specifickou zbytkovou kategorii v rámci dělby moci. Tato koncepce vychází z širokého chápání veřejné moci, kterou lze postupně klasifikovat na dílčí složky:

³ KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: [vybrané kapitoly veřejné správy pro studium žáků středních škol a maturitní témata k ústní maturitní zkoušce z předmětu Veřejná správa]*. 2., doplněné, přepracované vyd. Varia. Ostrava: Montanex, 2007. s. 43-56. ISBN 9788072252442.

⁴ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 41-42. ISBN 978-80-7452-021-1.

Vyloučení moci zákonodárné: Z definice veřejné správy jsou nejprve vyjmuty činnosti spojené s tvorbou zákonů a legislativním procesem.

Vyloučení moci soudní: Následně je odlišena i moc soudní, která se zaměřuje na autoritativní rozhodování sporů a ochranu práv nezávislými soudy.

Zbytkový charakter: Veřejná správa se pak v tomto pojetí jeví jako souhrnná aktivita státu (a dalších subjektů), kterou nelze označit za zákonodárství ani soudnictví, ačkoliv spadá pod výkonnou moc.

V praxi toto vymezení znamená, že veřejná správa zahrnuje veškeré státní činnosti směřující k realizaci veřejných zájmů, které zbývají po odečtení primárních funkcí Parlamentu a soudní soustavy.⁵

2.1.3 Členění veřejné správy

Veřejná správa představuje komplexní systém činností, které lze klasifikovat podle několika základních kritérií. Tato systematizace umožňuje lépe pochopit vnitřní strukturu správy, její rozsah a způsoby, jakými zasahuje do právních poměrů adresátů.

Členění podle subjektu vykonávajícího správu

Základním hlediskem je určení nositele veřejné správy, tedy subjektu, kterému zákon svěřuje pravomoc a ukládá povinnost správu vykonávat. Rozlišujeme:

- Stát: Jako originární (původní) nositel veřejné moci vykonává státní správu prostřednictvím svých orgánů.
- Subjekty samosprávy: Zahrnují územní samosprávné celky (obce a kraje) a zájmovou či profesní samosprávu (např. profesní komory).
- Ostatní veřejnoprávní subjekty: Jde o instituce, které jsou k výkonu správy zmocněny zákonem, ačkoliv nejsou přímo součástí státního aparátu.⁶

Členění podle působnosti

⁵ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 43-44. ISBN 978-80-7452-021-1.

⁶ HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ, Vladimír. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 3. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 13-32. ISBN 9788073804596.

Působnost vymezuje prostorový a funkční rámec, ve kterém daný subjekt realizuje své pravomoci:

- Z územního hlediska: Rozlišujeme správu ústřední (s celostátní působností) a regionální či lokální (omezenou na určité území).
- Z věcného hlediska: Správa může mít působnost všeobecnou (zahrnuje široký okruh záležitostí na daném území) nebo dílčí (specializovanou na konkrétní resort, např. školství nebo zdravotnictví).
- Z hlediska stanoveného zákonem

Členění podle právní povahy a pravomocí

Toto kritérium zkoumá, jakým způsobem subjekt veřejné správy vystupuje vůči adresátům a jaké nástroje k tomu využívá:

- Vrchnostenská správa: Charakteristická autoritativním rozhodováním. Orgán správy zde vystupuje v nadřazeném postavení a jednostranně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů.
- Fiskální správa: Zahrnuje činnosti spojené s hospodařením s veřejným majetkem a financemi, kde stát často nevystupuje v mocensky nadřazeném postavení.
- Obstaravatelská správa: Zaměřuje se na zajišťování veřejných služeb a uspokojování potřeb občanů (např. v oblasti dopravy či sociální péče).

Členění podle funkcí a úkolů

Veřejná správa plní různé společenské role, které určují její konkrétní obsahové složky:

- Funkce ochranná: Zajišťuje bezporuchový chod státu a ochranu veřejného zájmu. Dělí se na policii obecnou (bezpečnost a pořádek) a speciální (např. hygiena, požární ochrana).
- Funkce organizující: Spočívá v uspořádání vztahů mezi subjekty a v nastavování pravidel pro efektivní fungování společnosti.

- Veřejné služby: Činnosti směřující k přímému uspokojování potřeb adresátů prostřednictvím nabídky služeb (školství, zdravotnictví).⁷

Vztah státní moci a územní samosprávy

Základní rozdíl mezi státní mocí a samosprávou spočívá v jejich původu a míře nezávislosti při rozhodování. Státní moc je pojímána jako jednotná a suverénní, přičemž stát vystupuje jako nejvyšší forma organizace, která prostřednictvím svých orgánů realizuje státní správu na celém území. Tato moc je vykonávána v hierarchickém uspořádání, kde nižší složky jsou podřízeny složkám vyšším.

Oproti tomu územní samospráva představuje od státu odlišnou formu veřejné moci, která je zákonem delegována na územní společenství občanů. Zatímco státní správa je založena na principu podřízenosti, samospráva je projevem horizontální dělby moci a disponuje autonomií, která státu neumožňuje do jejího rozhodování libovolně zasahovat, pokud samosprávný celek postupuje v mezích zákona.

V rámci českého modelu veřejné správy se tyto dvě sféry prolínají v činnosti obecních úřadů prostřednictvím tzv. smíšeného modelu. Státní moc zde nevystupuje pouze přímo, ale využívá obecní úřady jako nástroje k výkonu státní správy v přenesené působnosti. Dochází tak k situaci, kdy jeden úřad v samostatné působnosti spravuje záležitosti obce jako samosprávný celek a v přenesené působnosti jedná jako vykonavatel státní moci, například při rozhodování o přestupcích. Rozhodujícím kritériem pro rozlišení obou forem je pak vázanost pokyny; v samosprávě je úřad vázán vůlí zastupitelstva, zatímco při výkonu státní moci je striktně vázán právními předpisy a metodickými pokyny nadřízených orgánů státu.⁸

2.1.4 Teoretické vymezení a charakteristika veřejné moci

Veřejná moc představuje schopnost autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech subjektů, a to buď přímo, nebo zprostředkovaně. Charakteristickým znakem tohoto vztahu je nerovné postavení zúčastněných stran, kdy obsah rozhodnutí orgánu veřejné moci nezávisí na vůli dotčeného subjektu. V širším teoretickém smyslu lze moc definovat jako nástroj k dosažení určitého uspořádání společnosti skrze působení

⁷ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 47-57. ISBN 978-80-7452-021-1.

⁸ MALAST, Jan. *Teoretická východiska obecní samosprávy v České republice*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016. s. 12-57. ISBN 978-80-261-0657-9.

na jednotlivce a prosazování norem, které jsou pro adresáty závazné a v případě potřeby vynutitelné i proti jejich vůli. Tato mocenská působnost je vázána na určité území a subjekty, které na něm sídlí nebo k němu mají právně kvalifikovaný vztah.⁹

V moderním právním státě je veřejná moc chápána jako projev vůle státu, od kterého je také přímo odvozena. Je vykonávána prostřednictvím soustavy státních orgánů i nestátních veřejnoprávních institucí, které jsou pověřeny plněním veřejných úkolů. Mezi tyto nestátní subjekty se řadí zejména jednotky územní samosprávy, tedy obce a kraje, či profesní samosprávné komory. Klíčovou vlastností veřejné moci je její autoritativnost; orgán veřejné moci rozhoduje na základě zákonného zmocnění, což vytváří přirozenou mocenskou asymetrii mezi veřejnou správou a jednotlivcem. Tato asymetrie reflektuje postavení státu jako originárního nositele veřejné moci s územní výsostností.¹⁰

Státní moc tvoří jádro veřejné moci a vyznačuje se suverenitou a univerzalitou. Tradiční dělení na moc zákonodárnou, soudní a výkonnou vymezuje prostor pro veřejnou správu jako součást moci výkonné. Veřejná správa je v tomto kontextu chápána v rámci tzv. negativního vymezení jako „zbytková kategorie“, zahrnující veškeré činnosti veřejné moci, které nelze podřadit pod zákonodárství nebo soudnictví. Od politického vedení státu se veřejná správa odlišuje striktní vázaností právem a povinnostmi realizovat veřejné zájmy v souladu se zásadou legality.¹¹

Samotný výkon veřejné správy jakožto realizace veřejné moci v praxi zahrnuje různorodé formy činnosti, které lze klasifikovat následovně:

- Vrchnostenská správa: Představuje mocenské a jednostranné rozhodování o právech a povinnostech subjektů, kde správní orgán vystupuje v nadřazeném postavení.
- Nevrchnostenská správa: Zahrnuje činnosti, v nichž stát či jiný veřejnoprávní subjekt nevystupuje v nadřazeném postavení vůči ostatním účastníkům.

⁹ MALAST, Jan. *Teoretická východiska obecní samosprávy v České republice*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016. s. 9-11. ISBN 978-80-261-0657-9.

¹⁰ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 44-45. ISBN 978-80-7452-021-1.

¹¹ BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 45-46. ISBN 978-80-7452-021-1.

- Fiskální a obstaravatelská činnost: Zaměřuje se na hospodaření s veřejným majetkem a zajišťování veřejných služeb pro obyvatelstvo. ¹²

2.1.5 Základní zásady činnosti správních orgánů

Základní zásady činnosti správních orgánů představují normativní vyjádření hodnot, na kterých je postavena moderní demokratická veřejná správa. Tyto zásady nejsou pouze teoretickými východisky, ale mají charakter přímo aplikovatelných právních pravidel, která musí správní orgán respektovat při každém úkonu. Jejich účelem je především ochrana práv a oprávněných zájmů adresátů veřejné moci před libovůlí úředních osob. ¹³

Mezi stěžejní zásady, které určují mantinely pro výkon veřejné moci, patří:

- Zásada zákonnosti (legality): Tato zásada vyjadřuje striktní vázanost veřejné správy zákonem. Správní orgán smí uplatňovat státní moc pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Správní orgán musí také postupovat v souladu s mezinárodní smlouvou, která je součástí našeho právního řádu, a závaznými právními normami Evropské unie. ¹⁴ Veškeré rozhodování o právech a povinnostech subjektů musí mít jasný zákonný podklad. ¹⁵
- Zásada zákazu zneužití správního uvážení: V situacích, kdy zákon dává správnímu orgánu prostor pro vlastní úvahu, nesmí tato úvaha vybočit z mezí a účelu stanoveného zákonem. Pravomoc musí být vykonávána pouze k naplnění veřejného zájmu, nikoliv pro jiné cíle. ¹⁶
- Zásada proporcionality a šetření práv: Správní orgán je povinen zasahovat do práv dotčených osob jen v nezbytně nutné míře a volit takové prostředky, které jsou

¹² BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. s. 56. ISBN 978-80-7452-021-1.

¹³ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. Právnické učebnice. V Praze: C.H. Beck, 2012. s. 436-442. ISBN 978-80-7179-254-3.

¹⁴ MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Právní rukověť. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-489-7.

¹⁵ PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 2012. s. 180-189. ISBN 978-80-7239-281-0.

¹⁶ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. s. 55-68. ISBN 978-80-7380-381-0.

pro adresáta nejméně zatěžující, ale přesto vedou k dosažení účelu řízení. Tato zásada je klíčová zejména v oblasti správního trestání při určování výše sankce.¹⁷

- Zásada ochrany legitimního očekávání: Tato zásada zajišťuje předvídatelnost rozhodování a právní jistotu. Správní orgán musí dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Občan má právo očekávat, že úřad bude v obdobných situacích postupovat ustáleným způsobem.¹⁸

- Zásada materiální pravdy: Správní orgán je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s právními předpisy. Odpovědnost za zjištění skutkového stavu leží primárně na úřadu, nikoliv na účastníkovi řízení.¹⁹

- Zásada rychlosti a hospodárnosti: Veřejná správa má své úkoly plnit bez zbytečných průtahů a s co nejmenším zatížením dotčených osob i veřejných rozpočtů. Tato zásada směřuje k efektivitě výkonu veřejné moci.²⁰

Zásada dobré víry: tato zásada ukládá správním orgánům povinnost šetřit práva a oprávněné zájmy osob a zasahovat do jejich práv pouze v nezbytném rozsahu na základě zákona. Správní orgán nesmí překračovat míru zásahu nutnou k ochraně veřejného zájmu či práv jiných osob. Současně je povinen chránit práva nabytá v dobré víře

Dodržování těchto zásad v rámci územní samosprávy garantuje, že i při výkonu delegované státní moci (v přenesené působnosti) na lokální úrovni bude zachován princip spravedlivého procesu a ochrany jednotlivce.²¹

¹⁷ MALAST, Jan. *Teoretická východiska obecní samosprávy v České republice*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016. s. 10-13. ISBN 978-80-261-0657-9.

¹⁸ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. s. 55-68. ISBN 978-80-7380-381-0.

¹⁹ PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 2012. s. 180-189. ISBN 978-80-7239-281-0.

²⁰ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. s. 55-68. ISBN 978-80-7380-381-0.

²¹ MALAST, Jan. *Teoretická východiska obecní samosprávy v České republice*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016. s. 10-13. ISBN 978-80-261-0657-9.

2.2 Právní úprava správního trestání

Základním právním rámcem úpravy správního trestání v České republice je dvojice zákonů přijatých v rámci reformy přestupkového práva v roce 2016. Jde o zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a navazující zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

2.2.1 Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, představuje obecný procesní předpis, který upravuje postup správních orgánů při výkonu veřejné správy. Jeho význam spočívá především v tom, že definuje jednotná pravidla pro komunikaci mezi státem a občanem, čímž naplňuje ústavní principy ochrany práv jednotlivce. Tento zákon se aplikuje vždy, pokud zvláštní zákon (např. zákon o přestupcích) nestanoví jiný postup, což z něj činí základní procesní pilíř.

Klíčovým přínosem správního řádu je zakotvení základních zásad činnosti, které byly podrobněji rozebrány v kapitole 2.1.5. Kromě těchto principů zákon upravuje konkrétní instituty, jako je zahájení řízení, dokazování, náležitosti správního rozhodnutí či opravné prostředky (odvolání). Pro praxi územní samosprávy je nezbytné, aby úřední osoby postupovaly v přísném souladu s tímto předpisem, neboť jakékoli procesní pochybení může vést k nezákonnosti vydaného rozhodnutí. Správní řád tak neslouží pouze jako technický návod pro úřad, ale především jako garant spravedlivého procesu a právní jistoty účastníků řízení.²²

2.2.2 Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), představuje klíčový pilíř reformy správního trestání v České republice. Tento právní předpis s účinností od 1. července 2017 sjednotil roztržitou právní úpravu a v souladu s judikaturou správních soudů i Evropského soudu pro lidská práva definoval obecné principy odpovědnosti za přestupky, druhy sankcí a procesní postupy při jejich projednávání.

Předmět úpravy a systematika zákona

²² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon v úvodních ustanoveních definuje svůj věcný rozsah, který zahrnuje podmínky odpovědnosti za přešupek, kategorizaci správních trestů a ochranných opatření, postupy před zahájením řízení i samotný procesní rámeek řízení o přešupcích. Systematicky je zákon členěn do čtyř částí, přičemž stěžejní druhá část se věnuje základům odpovědnosti, včetně specifických ustanovení pro fyzické osoby, právnícké osoby a podnikající fyzické osoby. Tato unifikace je zásadní, neboť dřívější úprava postrádala jednotný hmotněprávní základ pro všechny typy delikventů.

Časová působnost a princip legality

Jedním z fundamentálních principů, které zákon reflektuje, je zásada časové působnosti (§ 2). Odpovědnost za přešupek se standardně posuzuje podle zákona účinného v době jeho spáchání. Podle zásady *lex mitior* (užití mírnějšího práva) se však novější zákon použije tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Tato zásada vychází z ústavních principů zákazu retroaktivity v neprospěch pachatele, které jsou v českém právním řádu garantovány Listinou základních práv a svobod.

Za okamžik spáchání přešupku se považuje moment dokončení jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty. U trvajících či hromadných přešupků je tento moment posunut až k okamžiku ukončení protiprávního stavu, což má přímý vliv na určení rozhodného práva i běh promlčecích lhůt.

Územní a osobní působnost

Zákon rovněž precizuje územní působnost, kdy se podle českého práva posuzuje každý přešupek spáchaný na území České republiky, bez ohledu na státní příslušnost pachatele. Specifickým prvkem je možnost postihu za přešupek spáchaný v cizině, pokud jde o občana ČR nebo osobu s trvalým pobytem na území státu, za předpokladu, že takové jednání narušuje zájem chráněný zákonem na území republiky.

Vztah k jiným právním předpisům

Přešupkový zákon plní roli *lex generalis* (obecného předpisu) ve vztahu k dalším zákonům obsahujícím skutkové podstaty konkrétních přešupků (např. zákon o silničním provozu, zákon o ochraně veřejného zdraví). V případě kolize norem se uplatňuje zásada

lex specialis derogat legi generali, tedy přednost zvláštní úpravy před obecnou, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.²³

2.2.3 Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích

Zákon o některých přestupcích byl přijat současně s obecným přestupkovým zákonem jako součást komplexní reformy správního trestání. Jeho primární funkcí je nahradit dřívější zákon č. 200/1990 Sb. a soustředit do jednoho právního předpisu skutkové podstaty přestupků, které svou povahou nespádají pod specifické rezortní zákony, ale mají obecný dopad na veřejný pořádek, občanské soužití a majetek.

Vztah k obecné úpravě

Tento předpis je ve vztahu k zákonu č. 250/2016 Sb. normou speciální (lex specialis) v oblasti skutkových podstat, ale zároveň se plně podřizuje jeho obecným ustanovením. To znamená, že pro postihování přestupků definovaných v tomto zákoně se automaticky aplikují obecná pravidla o odpovědnosti, sankcích a procesním postupu z obecného přestupkového zákona.

Klíčové oblasti úpravy

Zákon č. 251/2016 Sb. se člení na několik tematických celků, které chrání různé objekty zájmu:

Přestupky proti veřejnému pořádku: Zahrnují tradiční delikty, jako je neuposlechnutí výzvy úřední osoby, rušení nočního klidu, vzbuzování veřejného pohoršení nebo znečištění veřejného prostranství.

Přestupky proti občanskému soužití: Tato část chrání integritu jednotlivců před drobnými útoky, schválnostmi nebo vyhrožováním újmou na zdraví, které nedosahují intenzity trestného činu.

Přestupky proti majetku: Definují postihy za krádeže, zpronevěry, podvody nebo úmyslné poškození cizí věci, pokud škoda nepřesahuje hranici škody nikoliv nepatrné (aktuálně 10 000 Kč).

Specifika a sankční mechanismy

²³ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

Významným rysem tohoto zákona je precizace podmínek pro uložení správních trestů. U vybraných přestupků proti občanskému soužití či majetku zákon umožňuje správnímu orgánu rozhodnout o zákazu činnosti nebo uložení povinnosti nahradit způsobenou škodu v rámci adhezního řízení.

Zákon o některých přestupcích také upravuje specifické podmínky pro řízení o přestupcích, které lze projednat pouze na souhlas osoby přímo postižené spácháním přestupku (např. u méně závažných konfliktů mezi blízkými osobami). Pokud postižená osoba souhlas nedá nebo jej vezme zpět, nelze v řízení pokračovat.

Role v systému ochrany společnosti

Z hlediska právní praxe tvoří tento zákon „záchrannou síť“ pro postihování jednání, která narušují společenský klid a bezpečnost v obcích. Bez jeho existence by řada protiprávních jednání (zejména v oblasti drobné majetkové kriminality a sousedských sporů) zůstala mimo dosah represivních orgánů státu, což by vedlo k oslabení právní jistoty občanů.²⁴

2.2.4 Vztah obecné a zvláštní úpravy

Vztah mezi zákonem o odpovědnosti za přestupky a správním řádem je založen na principu subsidiarity (podpůrnosti). Tento vztah se řídí právní zásadou *lex specialis derogat legi generali*, což znamená, že zvláštní právní úprava má přednost před úpravou obecnou. Pro procesní postupy Městského úřadu Dobříš to v praxi znamená, že při řešení přestupků se primárně postupuje podle zákona č. 250/2016 Sb., který obsahuje specifika přestupkového řízení.

Správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) se jako obecný předpis použije pouze v těch otázkách, které přestupkový zákon sám výslovně neupravuje. Typicky se jedná o doručování písemností, počítání lhůt, nahlížení do spisu nebo obecné náležitosti rozhodnutí. Tato provázanost zajišťuje, že řízení o přestupku je dostatečně specifické vzhledem k charakteru deliktu, ale zároveň zůstává ukotveno v pevném procesním rámci, který garantuje ochranu práv účastníků. Správné pochopení tohoto vztahu je nezbytné pro zákonnost postupu správního orgánu, neboť opomenutí zvláštní úpravy ve prospěch obecné (či naopak) by mohlo způsobit procesní vadu řízení.

²⁴ Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

2.3 Teoretická východiska správního trestání

Správní trestání představuje zákonem upravený postup, skrze který orgány veřejné správy rozhodují o vině a trestu za protiprávní jednání, která nedosahují intenzity trestného činu. Podstata správního trestání nespočívá pouze v odplatě, ale hlavně v ochraně veřejného zájmu a v nastolení právní rovnováhy.²⁵

2.3.1 Pojem a pojmové znaky přestupku

Přestupek představuje základní kategorii správního deliktu v rámci správního trestání. Je definován zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jako společensky škodlivé protiprávní jednání, které je za přestupek výslovně označeno zákonem a vykazuje zákonem stanovené znaky. Pojmové znaky přestupku lze rozdělit na materiální a typové:

Materiální znaky přestupku

- Protiprávnost jednání – jednání musí být v rozporu s právním řádem a nesmí být ospravedlnitelné okolnostmi, které vylučují protiprávnost.
- Společenská škodlivost – jednání musí mít negativní dopad na právem chráněný zájem, překračovat míru zanedbatelného ohrožení společnosti.
- Objektivní stránka a konání/opomenutí – zahrnuje vnější projevy jednání, které ohrožují nebo porušují objekt přestupku. Z hlediska objektivní stránky rozlišujeme konání (aktivní jednání) a opomenutí (neplnění zákonné povinnosti).
- Objekt přestupku – zájem chráněný právem, jehož je přestupkem dotčeno nebo ohroženo. Objekt může být obecný (např. veřejný pořádek, bezpečnost silničního provozu) nebo individuální (např. práva jednotlivců). Objekt určuje, jaký právní zájem se má chránit, a napomáhá tak správnímu orgánu správně kvalifikovat jednání.

Typové znaky přestupku

- Zákonné vymezení – přestupek může být pouze jednání, které je v zákoně výslovně označeno jako přestupek (*nullum crimen sine lege*).

²⁵ DOBROVOLNÁ, Hana. *Právo správní*. Praha: Grada, 2023. s. 45-50. ISBN 9788024708065.

- Subjekt přestupku – fyzická nebo právnická osoba, která je zákonem způsobilá nést právní odpovědnost.
- Zavinění (subjektivní stránka) – úmysl nebo nedbalost pachatele. Zahrnuje vědomí a motivaci pachatele při spáchání přestupku.²⁶

Praktický příklad

Pro ilustraci je použito anonymizované rozhodnutí Městského úřadu Dobříš, č. j. MDOB, sp. zn. anonymizováno, ze dne 6. 10. 2025. Předmětem řízení bylo porušení zákona o silničním provozu, konkrétně řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost z důvodu požití alkoholického nápoje.

Materiální znaky:

- Protiprávnost: pachatel porušil zákon o silničním provozu.
- Společenská škodlivost: ohrožení bezpečnosti silničního provozu.
- Objektivní stránka: aktivní jednání – řízení vozidla pod vlivem alkoholu.
- Objekt: bezpečnost silničního provozu.

Typové znaky:

- Zákonné vymezení: jednání je výslovně označeno zákonem jako přestupek.
- Subjekt: fyzická osoba způsobilá nést právní odpovědnost.
- Subjektivní stránka: pachatel jednal nedbalostně, byl si vědom následků svého jednání.

Tento příklad ukazuje, jak se typové a materiální znaky přestupku uplatňují v reálné rozhodovací praxi úřadu.

Praktický příklad konání

²⁶ § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

V rámci případu, který je předmětem následné praktické analýzy této práce, lze princip konání demonstrovat na následujícím praktickém příkladu:

- **Aktivní přivlastnění cizí věci:** Pachatel se dopouští konání tím, že vědomě uchopí zboží (láhev rumu) v prodejně a bez zaplacení jej pronese přes pokladní zónu. Zde konání spočívá v aktivním zásahu do vlastnického práva jiného subjektu s cílem věc si neoprávněně přivlastnit.

Z výše uvedeného vyplývá, že v tomto případě je naplněn znak komisivního jednání, neboť pachatel nebyl pasivním pozorovatelem, nýbrž svou cílenou fyzickou činností přímo porušil zákonem stanovenou povinnost.

Praktický příklad opomenutí

V kontextu přestupkové agendy lze princip opomenutí demonstrovat na následujících příkladech:

- **Nesplnění ohlašovací povinnosti:** Typickým příkladem je situace, kdy občan (pachatel) neoznámí příslušnému orgánu ztrátu nebo odcizení občanského průkazu či cestovního dokladu, ačkoliv mu tuto povinnost zákon výslovně ukládá. Přestupek je zde spáchán samotným faktem, že pachatel zůstal pasivní.
- **Nezajištění zvířete:** Pokud majitel psa neprovede dostatečná opatření, aby zabránil jeho úniku (např. neopraví díru v plotě), a pes následně vběhne na cizí pozemek nebo na komunikaci, dopouští se majitel přestupku formou opomenutí. Jeho povinností bylo aktivně zajistit zvíře tak, aby nedocházelo k ohrožení okolí, což neučinil.

Zatímco u konání (např. výše zmíněné) pachatel aktivně narušuje chráněný zájem, u opomenutí dochází k protiprávnímu stavu tím, že pachatel nečinně přihlíží situaci, kterou měl podle zákona řešit nebo které měl předcházet.

2.3.2 Vývojová stádia a formy páchaní přestupku

Pro naplnění odpovědnosti za přestupek není vždy nutné, aby byl čin dokonán v celém rozsahu, nebo aby šlo o jednorázové jednání.²⁷ Zákon č. 250/2016 Sb. rozlišuje specifické formy, které modifikují posuzování skutku:

- **Pokus přestupku:** Jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku, přičemž pachatel měl úmysl jej spáchat, avšak k dokonání nedošlo. Pokus je trestný pouze u vybraných přestupků, kde to zákon výslovně uvádí.
- **Pokračování v přestupku:** Jedná se o soubor dílčích útoků, které naplňují stejnou skutkovou podstatu a jsou spojeny stejným záměrem a blízkou souvislostí (časovou, místní apod.). Z hlediska práva se takový řetězec útoků považuje za jeden jediný přestupek.
- **Trvající přestupek:** Spočívá ve vyvolání protiprávního stavu a jeho následném udržování (např. neoprávněný zábor veřejného prostranství).
- **Hromadný přestupek:** Tato forma páchaní vyžaduje pro naplnění skutkové podstaty více útoků spojených společným záměrem (např. soustavná nepovolená činnost). Jednotlivé útoky samy o sobě tento konkrétní přestupek nenaplňují, činí tak až jejich souhrn.²⁸

2.3.3 Subjekty odpovědnosti za přestupek

Osoba se stává pachatelem přestupku a nese za něj odpovědnost v okamžiku, kdy její jednání naplní všechny zákonné znaky skutkové podstaty.

Odpovědnost fyzické osoby:

Fyzická osoba je považována za pachatele nejen v případě, kdy sama zaviněným jednáním naplní znaky přestupku, ale zákon rozlišuje i další formy pachatelství a účastenství.

²⁷ CANE, Peter a MCDONALD, Leighton. *Principles of administrative law: legal regulation of governance*. Melbourne: Oxford University Press, 2008. s. 56-65. ISBN 9780195508307.

²⁸ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 71-95. ISBN 978-80-7400-666-1.

Nepřímé pachatelství: Pachatelem je i ten, kdo k provedení činu užil jiné osoby („živý nástroj“), která není trestně odpovědná (např. pro nedostatek věku, nepřičetnost) nebo jednala v krajní nouzi či nutné obraně. Stejně tak je odpovědný ten, kdo ke spáchání užil neodpovědné právnické osoby.

Účastenství: Za pachatele se považuje rovněž osoba, která spáchání přestupku zosnovala nebo řídila (organizátor), osoba, která v jiném vzbudila rozhodnutí přestupek spáchat (návodce), nebo osoba, která spáchání umožnila či usnadnila (pomocník).

Základním předpokladem odpovědnosti fyzické osoby je zavinění. Pokud zákon nestanoví výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, postačuje k vyvození odpovědnosti zavinění z nedbalosti.

Odpovědnost právnické osoby:

Odpovědnost právnických osob je založena na principu přičitatelnosti. Právnická osoba se stává pachatelem, pokud k naplnění znaků přestupku došlo jednáním konkrétní fyzické osoby, jejíž jednání je právnické osobě přičitatelné. Podmínkou je, aby tato osoba porušila právní povinnost uloženou dané právnické osobě, a to v souvislosti s její činností, v jejím zájmu nebo v její prospěch.

Odpovědnost podnikající fyzické osoby:

Specifickou kategorií tvoří podnikající fyzické osoby. Ty se stávají pachateli přestupku, jestliže k naplnění jeho znaků došlo při jejich podnikatelské činnosti nebo v přímé souvislosti s ní.²⁹

2.3.4 Omyl v rámci odpovědnosti za přestupek

Skutkový omyl

Skutkový omyl nastává v situaci, kdy se představa pachatele o okolnostech činu neshoduje s objektivní realitou. Zákon rozlišuje mezi omylem negativním a pozitivním.

Negativní skutkový omyl

²⁹ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 115-196. ISBN 978-80-7400-666-1.

K negativnímu skutkovému omylu dochází, pokud pachatel v době spáchání činu nezná okolnost, která je zákonným znakem přestupku, nebo nepředpokládá, že by taková okolnost mohla nastat.

Právní následek: Tento typ omylu vylučuje odpovědnost za úmyslný přestupek. Nicméně, není jím dotčena odpovědnost za přestupek spáchaný z nedbalosti, pokud pachatel o dané okolnosti vědět měl a mohl.

Pozitivní skutkový omyl

Pozitivní skutkový omyl nastává, když pachatel mylně předpokládá existenci skutkových okolností, které by naplňovaly znaky přestupku, ačkoliv v realitě tyto okolnosti nenastaly. Zákon zde řeší tři specifické situace:

Mírnější skutková podstata: Pokud pachatel mylně předpokládá znaky mírnějšího úmyslného přestupku, bude potrestán pouze za tento mírnější čin (pokud nejde o nedbalostní delikt).

Přísnější skutková podstata: Pokud se pachatel domnívá, že naplňuje znaky přísnějšího přestupku, je jeho jednání posuzováno jako pokus o tento přísnější přestupek (za předpokladu, že je pokus u daného deliktu trestný).

Okolnosti vylučující protiprávnost (Putativní obrana): Pokud pachatel mylně věří, že existují okolnosti, které by jeho čin činily legálním (např. se mylně domnívá, že jedná v nutné obraně nebo krajní nouzi), není odpovědný za úmyslný přestupek. Odpovědnost za nedbalost však zůstává zachována.

Právní omyl

Právní omyl se týká neznalosti nebo nesprávného výkladu právních norem. Pachatel ví, co dělá (skutkové okolnosti zná), ale domnívá se, že jeho jednání není protiprávní.

Omluvitelný a neomluvitelný právní omyl

Klíčovým kritériem u právního omylu je jeho omluvitelnost.

Omluvitelný právní omyl: Nastává tehdy, pokud se pachatel omylu nemohl vyhnout ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat (např.

kvůli nejasnému znění zákona nebo nesprávné informaci od orgánu veřejné moci). V takovém případě pachatel není za přestupek odpovědný.

Neomluvitelný právní omyl: Pokud se pachatel mohl omylu vyvarovat (např. seznámením se s předpisy, které se týkají jeho profese či činnosti), jeho odpovědnost zaniká. Zde platí zásada ignorantia iuris non excusat (neznalost zákona neomlouvá).³⁰

2.3.5 Zánik odpovědnosti za přestupek

Zánik odpovědnosti za přestupek představuje právní situaci, kdy v důsledku konkrétních zákonem stanovených skutečností dochází k definitivnímu zániku práva a povinnosti státu uplatnit vůči pachateli trestněprávní represí. Na rozdíl od okolností vylučujících protiprávnost (kde odpovědnost vůbec nevznikne), zde odpovědnost původně existovala, ale následně zanikla. Správní orgán je povinen k těmto důvodům přihlížet z úřední povinnosti (ex officio).³¹

Uplynutí promlčecí doby

Nejčastějším důvodem zániku odpovědnosti je marné uplynutí zákonem stanovené promlčecí lhůty. Hlavním účelem tohoto institutu je posílení právní jistoty a zohlednění faktu, že s postupem času klesá potřeba společenské reakce na spáchaný delikt (oslabení generální i individuální prevence).

Délka promlčecí doby:

Zákon rozlišuje dvě základní délky lhůt v závislosti na závažnosti přestupku:

- 1 rok: Obecná promlčecí doba pro většinu přestupků.
- 3 roky: U závažnějších přestupků, za které zákon stanoví horní hranici pokuty alespoň 100 000 Kč.

Právní povaha: Ačkoliv zákon používá termín „promlčení“, svou povahou jde o lhůtu prekluzivní. To znamená, že po jejím uplynutí právo státu potrestat pachatele zaniká úplně a nelze jej již obnovit.

³⁰ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 135-142. ISBN 978-80-7400-666-1.

³¹ GRYGAR, Tomáš. *Zánik odpovědnosti za přestupek*. Právní instituty. V Praze: C.H. Beck, 2023. s. 112-124. ISBN 978-80-7400-948-8.

Smrt fyzické osoby

Odpovědnost za přestupek je úzce spjata s osobou pachatele a má přísně osobní charakter. Pokud fyzická osoba zemře, její odpovědnost za přestupek zaniká a nepřechází na dědice.

→ Výjimka u podnikajících fyzických osob: Pokud se jedná o přestupek související s podnikáním, může odpovědnost za určitých podmínek přejít na právního nástupce, který pokračuje v dané podnikatelské činnosti. Tím se zamezuje účelovému vyhýbání se sankcím.

Zánik právnické osoby

U právnických osob zaniká odpovědnost v momentě jejich zániku, pokud nemají právního nástupce.

Právní nástupnictví: V případě, že právnická osoba zaniká s právním nástupcem (např. fúze, rozdělení), přechází odpovědnost za přestupek na tohoto nástupce. Smyslem této úpravy je zabránit situacím, kdy by se korporace zbavovala odpovědnosti za protiprávní jednání prostřednictvím transformací.

Amnestie

Amnestie je výjimečný akt prezidenta republiky, který má pravomoc rozhodnout o tom, že se přestupky určitého druhu nebudou projednávat, nebo že se již uložené sankce (či jejich zbytky) prominou. V oblasti přestupků je amnestie méně častá než v trestním právu, přesto zůstává relevantním důvodem zániku odpovědnosti.³²

2.4 Správní tresty a ochranná opatření

Tato kapitola se zabývá právními následky odpovědnosti za přestupek, které zákon rozděluje na správní tresty a ochranná opatření. Zatímco správní tresty mají primárně represivní charakter a představují zákonem stanovenou újmu pro pachatele, ochranná opatření slouží k eliminaci budoucích rizik a ochraně veřejného zájmu. Současná právní úprava v zákoně č. 250/2016 Sb. klade důraz na preventivní i nápravnou

³² JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 266-279. ISBN 978-80-7400-666-1.

funkci obou těchto institutů. Klíčovým rozdílem zůstává, že trest je odplatou za minulý skutek, zatímco ochranné opatření směřuje k zajištění bezpečnosti do budoucna. Pochopení jejich vzájemného vztahu je zásadní pro správnou aplikaci zásad správního trestání v praxi.

2.4.1 Druhy správních trestů a zásady pro jejich ukládání

Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje taxativní výčet trestů, které lze kombinovat (vyjma napomenutí a pokuty). Mezi hlavní druhy patří:

- **Napomenutí:** Nejmírnější trest morálního charakteru. Využívá se v případech, kdy k nápravě postačí samotné projednání věci.
- **Pokuta:** Nejčastější majetková sankce. Její výše musí být určena tak, aby byla citelná, ale nikoliv likvidační.
- **Zákaz činnosti:** Spočívá v dočasném zákazu výkonu určité aktivity (např. řízení vozidla), ke které je třeba zvláštní oprávnění. Lze jej uložit jen tehdy, byl-li přestupek spáchán v přímé souvislosti s touto činností.
- **Propadnutí věci nebo náhradní hodnoty:** Cílem je odejmout věc, která byla ke spáchání přestupku použita nebo jím byla získána. Pokud věc již není dostupná, lze uložit povinnost uhradit její náhradní hodnotu.
- **Zveřejnění rozhodnutí o přestupku:** Specifický trest mířící zejména na reputaci právnických osob.

2.4.2 Zásady a kritéria pro ukládání trestů

Ukládání trestů podléhá zásadám zákonnosti (jen tresty stanovené zákonem) a proporcionality (přiměřenost trestu závažnosti činu). Správní orgán musí při individualizaci trestu zohlednit zejména:

- **Povahu a závažnost přestupku:** Hodnotí se význam chráněného zájmu, způsob spáchání, následky a okolnosti činu.
- **Osobní a majetkové poměry pachatele:** Trest (zejména pokuta) nesmí způsobit pachateli existenční nouzi.

- **Polehčující a přitěžující okolnosti:** Doznání či snaha o nápravu škody trest zmírňují, zatímco recidiva nebo spáchání činu s rozmyslem jej zpřísnují.
- **Zásada absorpce:** Při souběhu více přestupků se ukládá trest za nejpřísněji trestný čin, přičemž ostatní sbíhající se přestupky se zohlední jako přitěžující okolnost.

Správní orgán je povinen v rozhodnutí podrobně odůvodnit, proč zvolil daný druh trestu a jak dospěl k jeho konkrétní výměře. Absence tohoto odůvodnění způsobuje nepřezkoumatelnost a následné zrušení rozhodnutí soudem.³³

2.4.3 Ochranná opatření

Ochranná opatření se od správních trestů liší svým primárním účelem – jejich smyslem není represe, ale prevence, výchova a ochrana společnosti. Směřují k odstranění stavu, který představuje nebezpečí pro zákonem chráněné zájmy.

Základní druhy a jejich specifika:

- **Omezující opatření:** Spočívá v zákazu vstupu na určená místa (např. sportovní akce) nebo v povinnosti absolvovat program pro zvládnutí agrese. Lze jej uložit pouze v souvislosti s konkrétním přestupkem a souběžně se správním trestem.
- **Zabrání věci:** Uplatňuje se u věcí, které nepatří pachateli nebo u nichž nelze pachatele stíhat (např. pro nepřičetnost). Podmínkou je, že věc ohrožuje bezpečnost osob, majetku nebo jiný veřejný zájem.
- **Zabrání náhradní hodnoty:** Tento institut je klíčový pro případy, kdy věc, kterou by bylo možné zabrat, již není fakticky dostupná. Pokud ji dotčená osoba před vynesením rozhodnutí zničí, prodá nebo jinak znehodnotí, může jí správní orgán uložit povinnost zaplatit peněžitou

³³ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 319-443. ISBN 978-80-7400-666-1.

částku odpovídající hodnotě této věci. Tím se zamezuje účelovému obcházení zákona.³⁴

2.5 Zásada proporcionality a správní uvážení

V rámci moderního správního trestání představuje zásada proporcionality a institut správního uvážení nezbytné nástroje pro dosahování spravedlivých a legitimních rozhodnutí. Zatímco správní uvážení umožňuje správnímu orgánu přizpůsobit rozhodnutí specifikům daného případu, princip proporcionality funguje jako racionální bariéra proti libovůli a excesům státní moci.

2.5.1 Teoretická struktura testu proporcionality

Zásada proporcionality (přiměřenosti) je v moderním právním státě vnímána jako strukturovaný algoritmus, který slouží k racionálnímu odůvodnění zásahu do základních práv. Tento test se skládá ze tří postupných kroků, které musí být splněny, aby byl zásah považován za ústavně konformní a zákonný:

1. **Kritérium vhodnosti:** V první fázi se zkoumá, zda je zvolené opatření, v tomto případě uložení konkrétní sankce, schopno dosáhnout stanoveného legitimního cíle. Postačuje přitom, pokud zvolený prostředek k cíli alespoň směřuje.

2. **Kritérium potřeby:** Tento krok analyzuje, zda neexistuje jiný, alternativní prostředek, který by dosáhl stejného výsledku, ale byl by k právům jednotlivce šetrnější. Pokud lze nápravy pachatele dosáhnout mírnější sankcí, je uložení přísnějšího trestu v rozporu s principem potřeby.³⁵

3. **Poměrování (proporcionalita v užším smyslu):** Závěrečná fáze spočívá ve vlastním vyvažování kolidujících hodnot. Využívá se zde tzv. vážící formule, kdy se posuzuje intenzita zásahu do práv jednotlivce ve vztahu k významu chráněného veřejného zájmu. Čím závažnější je zásah, tím silnější musí být argumenty pro jeho ospravedlnění.³⁶

³⁴ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. s. 455-476. ISBN 978-80-7400-666-1.

³⁵ ČERVÍNEK, Zdeněk. *Metoda proporcionality v praxi Ústavního soudu*. Teoretik. Praha: Leges, 2021. s. 110-113. ISBN 978-80-7502-526-5.

³⁶ ČERVÍNEK, Zdeněk. *Metoda proporcionality v praxi Ústavního soudu*. Teoretik. Praha: Leges, 2021. s. 152-155. ISBN 978-80-7502-526-5.

2.5.2 Správní uvážení a požadavek na racionalitu

Správní uvážení (diskrece) umožňuje správnímu orgánu volit mezi více právně přípustnými řešeními, například při stanovení výše pokuty. Toto uvážení je však limitováno požadavkem na racionalitu, která brání libovůli. Racionalita vyžaduje, aby rozhodnutí nebylo pouze výsledkem mocenské pozice, ale aby bylo logicky vyvozeno z jasných argumentů a skutkových zjištění.³⁷

V éře proporcionality se poměřování stává klíčovým argumentem přezkumu ústavnosti a zákonnosti.³⁸ Pro Městský úřad Dobříš to znamená, že každé rozhodnutí o trestu musí být racionálně odůvodněno tak, aby bylo zřejmé, proč byla zvolena konkrétní výše sankce a jaké hodnoty byly při tomto rozhodování brány v potaz.

2.5.3 Zásada legitimního očekávání a právní jistota

S uvážením a racionalitou úzce souvisí zásada legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu). Ta vyžaduje, aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tento princip chrání dobrou víru jednotlivce v předvídatelnost práva. Pokud úřad svou praxi mění, musí tak činit na základě racionálních a legitimních cílů, které v odůvodnění srozumitelně vyloží.³⁹ Lidská důstojnost v tomto kontextu vyžaduje, aby s jednotlivcem nebylo nakládáno jako s pouhým objektem státní moci, ale jako s autonomním subjektem, který může legitimně očekávat konzistentní postup úřadu.⁴⁰

2.5.4 Zákaz likvidačního charakteru pokuty

Pokuta uložená za přešůpek nesmí mít likvidační charakter, tedy nesmí zásadně ohrozit majetkovou základnu pachatele. Ústavní soud ČR zdůrazňuje, že při ukládání peněžité sankce je nutné zohlednit majetkové a sociální poměry pachatele, například jeho příjmy, majetek či rodinnou situaci. Pokuta se stává likvidační, pokud její výše vede k zásadnímu zásahu do majetkové pozice pachatele, který by tím ztratil schopnost plnit své základní životní a právní povinnosti. Cílem je zajistit, aby sankce byla účinná,

³⁷ *Princip proporcionality Roberta Alexyho v českém právním myšlení*. Právo - etika - společnost. Praha: Academia, 2022. s. 38-39. ISBN 978-80-200-3047-4.

³⁸ *Princip proporcionality Roberta Alexyho v českém právním myšlení*. Právo - etika - společnost. Praha: Academia, 2022. s. 101. ISBN 978-80-200-3047-4.

³⁹ *Princip proporcionality Roberta Alexyho v českém právním myšlení*. Právo - etika - společnost. Praha: Academia, 2022. s. 75. ISBN 978-80-200-3047-4.

⁴⁰ *Princip proporcionality Roberta Alexyho v českém právním myšlení*. Právo - etika - společnost. Praha: Academia, 2022. s. 28-29. ISBN 978-80-200-3047-4.

spravedlivá a přiměřená, respektovala individuální poměry pachatele a nesměřovala k jeho majetkovému zničení.⁴¹

3 Analýza rozhodovací praxe Městského úřadu Dobříš

Praktická část práce analyzuje přenos zákonných požadavků plynoucích ze zákonů č. 250/2016 Sb. a č. 251/2016 Sb. do aplikační praxe Městského úřadu Dobříš. Hlavním záměrem je posoudit, do jaké míry jsou teoretické principy proporcionality a individualizace správních trestů reflektovány v reálném rozhodování tohoto orgánu.

3.1 Metodika, sběr a analýza statistických dat

Základem pro praktickou část této bakalářské práce jsou empirická data získaná přímo z činnosti Městského úřadu Dobříš

3.2 Analýza objemu a struktury agendy v letech 2023-2025

V této části práce je zkoumán vývojový trend v počtu oznámených a vyřízených přestupků. Na základě dat z benchmarkingu lze sledovat, jak se měnila zátěž úřadu v čase.

Tabulka č. 1: Vývoj vybraných ukazatelů na Městském úřadu Dobříš (2023–2025)

<u>Ukazatel</u>	<u>Rok 2023</u>	<u>Rok 2024</u>	<u>Rok 2025</u>
Počet oznámených skutkových podstat	195	220	250
Celkový objem uložených pokut (v tis. Kč)	134 397	158 374	93 443
Počet odvolání proti rozhodnutí	1	5	4

42

⁴¹ Drápal, J. Přiměřenost peněžité sankce k majetku pachatele v judikatuře Ústavního soudu. Všehrd [online]. [cit. 2026-03-25]. Dostupné z: https://www.vsehrd.cz/clanek/primerenost-penezite-sankce-k-majetku-pachatele-v-judikature-ustavniho-soudu_cfd71809-212c-499a-b3e8-3a955b7cdf43

⁴² Zdroj: vlastní zpracování na základě podkladů Městského úřadu Dobříš (Benchmarking 2023-2025)

Při komparaci sledovaných let je zřejmá stoupající tendence nápadu přestupků, který v roce 2025 dosáhl počtu 250 případů. Zatímco rok 2024 představoval z hlediska finančního objemu vrchol, následný pokles v roce 2025 naznačuje, že úřad při aplikaci správního uvážení zohledňuje specifické okolnosti případů a neupřednostňuje pouze fiskální přínos. Nízká frekvence odvolání (v rozmezí 1–4 ročně) pak jednoznačně svědčí o tom, že rozhodnutí jsou vnímána jako spravedlivá a proporcionální. Tento soulad mezi úřadem a adresáty veřejné správy minimalizuje procesní zátěž spojenou s opravnými prostředky.

3.3 Analýza konkrétního případu: Přestupek proti majetku (krádež)

Pro hlubší pochopení rozhodovací praxe Městského úřadu Dobříš bylo analyzováno rozhodnutí č. j. MDOB, sp. zn. anonymizováno, ze dne 14. 3. 2024. Tento případ je modelovým příkladem řešení drobné majetkové kriminality (krádež alkoholu a součástky automobilu v celkové hodnotě 980 Kč).

3.3.1 Skutková podstata a právní kvalifikace

Obviněný byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o některých přestupcích. Správní orgán precizně doložil vinu prostřednictvím:

- **Kamerových záznamů** z prodejny a parkoviště.
- **Svědeckých výpovědí** ostražky a poškozené zaměstnankyně.
- **Formy zavinění**, která byla kvalifikována jako přímý úmysl, neboť obviněný si byl vědom, že svým jednáním způsobí škodu, a chtěl ji způsobit.

3.3.2 Odůvodnění výše sankce a proportionalita

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000 Kč. Při stanovení výše trestu se úřad řídil následující argumentací:

- **Recidiva jako přitěžující okolnost:** Úřad v odůvodnění výslovně uvádí, že obviněný je recidivista a přestupkového jednání se dopouští opakovaně, což přispělo k tíži obviněného.
- **Absence spolupráce:** K tíži obviněného byla přičtena i skutečnost, že se správním orgánem nespolupracoval a bez omluvy se nedostavil k ústnímu jednání.
- **Preventivní funkce:** Úřad deklaroval, že účelem pokuty není primárně finanční postih, ale výchovné působení směrem k dodržování zákonů

3.3.3 Zhodnocení

Uložená pokuta ve výši 2 000 Kč se v kontextu zjištěné recidivy a způsobu provedení činu (dvě krádeže bezprostředně po sobě) jeví jako velmi mírná. Ačkoliv správní úřad v odůvodnění přihlédl k přitěžujícím okolnostem, finální částka zůstává u spodní hranice zákonné sazby. Autorka se domnívá, že takto mírný postih nemusí být dostatečným apelem na nápravu pachatele a může vést k bagatelizaci obdobných deliktů. Z hlediska principu proporcionality by v daném případě byla adekvátní sankce s vyšší intenzitou represe.

3.4 Analýza konkrétního případu: Přestupek v dopravě (řízení pod vlivem alkoholu)

Druhým analyzovaným případem je rozhodnutí č. j. MDOB, sp. zn. anonymizováno, ze dne 6. 10. 2025. Předmětem řízení bylo porušení zákona o silničním provozu, konkrétně řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost z důvodu požití alkoholického nápoje.

3.4.1 Skutková podstata a právní kvalifikace

Obviněný byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Skutkový stav byl úřadem zjištěn na základě měření analyzátozem dechu:

- **Měření:** První dechová zkouška provedená v čase 09:39:44 vykazala hodnotu 0,61 ‰, druhá zkouška v čase 09:46:12 vykazala hodnotu 0,61 ‰.
- **Konečná hodnota:** Po povinném odečtu odborné odchylky (0,24 ‰) ve prospěch obviněného byla pro účely správního řízení stanovena výsledná hladina 0,37 ‰.
- **Forma zavinění:** Přestupek byl spáchán z nedbalosti, kdy obviněný usedl za volant s tzv. zbytkovým alkoholem z předchozího večera.

3.4.2 Odůvodnění výše sankce a proporcionalita

Správní orgán uložil kumulativní sankci (pokutu i zákaz činnosti). Při stanovení její výše úřad argumentoval následovně:

- **Nulová tolerance:** Úřad v odůvodnění zdůraznil, že v ČR platí striktní zákaz řízení pod vlivem, protože i nízká koncentrace (v tomto případě 0,37 ‰) prokazatelně ovlivňuje schopnosti řidiče.

- **Polehčující okolnosti:** Správní orgán vzal v úvahu doznání obviněného a nízkou naměřenou hladinu, což vedlo k uložení pokuty ve výši 7 000 Kč.
- **Zákaz činnosti:** Vedle pokuty byl uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

3.4.3 Zhodnocení

Z pohledu autorky práce lze uloženou sankci, tedy pokutu ve výši 7 000 Kč a zákaz řízení na 6 měsíců, považovat za plně přiměřenou a proporcionální. Vzhledem k tomu, že naměřená hladina alkoholu v dechu byla po odečtu odchylky velmi nízká, je uložení trestů na nejnižší možné zákonné hranici spravedlivým rozhodnutím. Takový postih plní svou výchovnou funkci, aniž by byl pro obviněného nepřiměřeně tvrdý. Úřad zde správně vyvážil princip nulové tolerance alkoholu v ČR s konkrétními okolnostmi případu (spolupráce řidiče, nízká hodnota).

Postup Městského úřadu Dobříš při ukládání sankce za jízdu pod vlivem alkoholu je v souladu s aktuální rozhodovací praxí soudů. Klíčovým je v tomto směru rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2025, č. j. 20 Ad 7/2024 – 61, který se zabýval právě případy s velmi nízkou hladinou alkoholu v krvi (v předmětné věci šlo o minimální jistou hladinu 0,01 g/kg). Soud potvrdil, že v České republice platí nulová tolerance a společenská nebezpečnost (materiální znak přestupku) je u alkoholu za volantem naplněna již samotným faktem požití návykové látky před jízdou. Uložená pokuta ve výši 7 000 Kč tedy není projevem libovůle úřadu, ale zákonným naplněním represivní funkce trestu v zájmu bezpečnosti silničního provozu.⁴³

3.5 Analýza konkrétního případu: přestupek proti občanskému soužití (urážka na cti)

Třetím analyzovaným dokumentem je rozhodnutí č. j. MDOB, sp. zn. anonymizováno, ze dne 6. 9. 2024. Předmětem řízení bylo jednání spočívající v urážce na cti prostřednictvím elektronické komunikace.

⁴³ Krajský soud v Ostravě. Rozsudek ze dne 22. 2. 2024, č. j. 20 Ad 7/2024 – 61.

3.5.1 Skutková podstata a právní kvalifikace

Obviněný byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Skutkový stav byl úřadem zjištěn následovně:

- **Jednání:** Obviněný rozesílal z e-mailové adresy na několik obecních úřadů a na státní zastupitelství zprávy obsahující hrubé urážky (např. „špíno“, „lesbo“, „pornoherečko“).
- **Cíl:** Úmyslné ponížení a zesměšnění poškozené před orgány veřejné moci.
- **Forma zavinění:** Správní orgán konstatoval úmysl přímý, kdy obviněný věděl, že svým jednáním zasahuje do cti poškozené, a chtěl tak učinit.

3.5.2 Odůvodnění výše sankce a proporcionalita

Při rozhodování o sankci se úřad pohyboval v rámci zákonného uvážení s těmito parametry:

- **Zákonné rozmezí:** Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 10 000 Kč.
- **Polehčující okolnosti:** Úřad vzal v úvahu, že obviněný se v minulosti obdobného jednání nedopustil.
- **Přitěžující okolnosti:** Správní orgán zdůraznil rozsah jednání (rozesílání na více institucí).
- **Výsledek:** Byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

3.5.3 Zhodnocení

Z pohledu autorky práce je uložena pokuta ve výši 1 500 Kč v kontextu zjištěných skutečností nepřiměřená. Považuje tuto sankci za nedostatečně efektivní, zejména s ohledem na rozsah a způsob spáchání přestupku. Skutečnost, že hrubé a vulgární urážky nebyly adresovány pouze poškozené, ale byly záměrně rozeslány na řadu veřejných institucí (obecní úřady, státní zastupitelství), zásadně zvyšuje intenzitu zásahu do cti a důstojnosti poškozené. Uložená pokuta na samé spodní hranici zákonné sazby dle názoru autorky neodpovídá závažnosti úmyslného jednání a neplní dostatečně svou preventivní funkci, neboť pro pachatele nepředstavuje citelný postih, který by jej odradil od podobného jednání v budoucnu.

3.6 Analýza konkrétního případu: přešupěk proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku

Čtvrtým analyzovaným dokumentem je rozhodnutí č. j. MDOB, sp. zn. anonymizováno. Tento případ je specifický tím, že obviněný se jedním skutkem dopustil souběhu přešupěků ve třech různých oblastech najednou.

3.6.1 Skutková podstata a právní kvalifikace

Obviněný byl uznán vinným ze spáchání přešupěku podle:

- **§ 5 odst. 1 písm. a)** zákona č. 251/2016 Sb. (proti veřejnému pořádku) – neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.
- **§ 8 odst. 1 písm. a) bod 4.** zákona č. 251/2016 Sb. (proti majetku) – úmyslné způsobení škody na cizím majetku zničením nebo poškozením věci.

Obviněný dne 24. 11. 2023 úmyslně za užití páčidla poškodil vnitřní dveře v objektu posilovny a následně neuposlechl zákonnou výzvu Policie ČR k podrobení se dechové zkoušce na alkohol. Úřad konstatoval u obou skutků úmysl přímý.

3.6.2 Odůvodnění výše sankce a proporcionalita

Při rozhodování o výši sankce správní orgán vycházel z těchto parametrů:

- **Zákonné rozmezí:** Podle § 8 odst. 4 zákona č. 251/2016 Sb. lze za tento souběh přešupěků uložit pokutu až do výše 50 000 Kč.
- **Polehčující okolnosti:** Doznání obviněného k poškození věci a skutečnost, že v minulosti nebyl za obdobné přešupěky trestán.
- **Přitěžující okolnosti:** Spáchání přešupěku pod vlivem alkoholu (přiznaná „dvě piva“) a použití nástroje (páčidla) k páchání škody.
- **Výsledek:** Byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

3.6.3 Zhodnocení

Z pohledu autorky práce je uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za souběh dvou úmyslných přešupěků naprosto nepřiměřená a neefektivní. Správní orgán v odůvodnění sice uvádí, že hlavním účelem trestu není finanční postih, nýbrž působení, které by mohlo přispět k nutnosti dodržování zákonných ustanovení, nicméně se autorka domnívá, že zvolená výše sankce tento účel neplní. Při pokutě na samé spodní hranici existuje vysoké

riziko, že se obviněný může podobného jednání v budoucnu dopustit znovu, neboť pro něj nepředstavuje citelnou újmu. Sankce v této výši zcela postrádá preventivní účinek a bagatelizuje závažnost úmyslného ničení majetku i nerespektování výzev policie.

Při posouzení zákonnosti a legitimacy postupu správního orgánu v tomto případě je nezbytné konfrontovat uloženou sankci s aktuální rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS). Klíčovým srovnávacím bodem je usnesení NSS ze dne 26. 9. 2024, č. j. 5 As 102/2024 – 35. V uvedeném judikátu NSS potvrdil pokutu 3 000 Kč za pouhé neuposlechnutí pokynu k přeparkování vozidla, tedy za delikt vykazující nižší míru společenské škodlivosti.⁴⁴ V kontextu výše uvedeného analyzovaného případu, kde pachatel nejen neuposlechl výzvu, ale navíc aktivně ničil cizí majetek za užití nástroje, se proto uložená pokuta ve výši 1 000 Kč jeví jako zcela nepřiměřená a nezákonně nízká.

Správní orgán v Dobříši při rozhodování nedostatečně zohlednil judikatorní požadavek na citelnost sankce. Pokud NSS považuje částku 3 000 Kč za přiměřený trest za v podstatě pasivní nerespektování výzvy u parkování, pak trest za aktivní úmyslné ničení majetku spojené s neuposlechnutím výzvy úřední osoby musí být řádově vyšší, aby splnil svou represivní i preventivní funkci.

3.7 Rozhovory s respondenty a jejich charakteristika

Rozhovory proběhly formou osobního setkání na Městském úřadě Dobříš. Díky tomu byla komunikace s respondenty přirozenější a flexibilnější. Se souhlasem byly rozhovory nahrány na audiozáznam, který následně sloužil k jeho dalšímu vyhodnocení a analýze. Bylo připraveno celkem 11 otevřených otázek jejichž seznam je uveden v příloze č. 1

Celkem byli osloveni 3 respondenti. Pro zachování anonymity jsou označeni číselně podle své profese (např. „Respondent 1 – pracovník městského úřadu“).

Respondent č. 1 – referent (společné státní správy a samosprávy – obecné přestupky).

⁴⁴ Nejvyšší správní soud. Usnesení ze dne 26. 9. 2024, č. j. 5 As 102/2024 – 35.

Respondent č. 2 – referent (společné státní správy a samosprávy – obecné přestupky).

Respondent č. 3 – referent (úsek projednávání přestupkového řízení, přestupky v dopravě).

1. *Jaké přestupkové agendě se věnujete a jak dlouho v ní pracujete?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Tak jsou to obecné přestupky, patří sem zákon číslo 251, pak tam máme školský zákony, zákon o střetu zájmů, alkohol, zbraně. Já zde pracuji 4 roky. A já 5 a půl roku”.

Respondent č. 3 – „Pracuji v agendě 8 let a věnuji se přestupkům v dopravě”.

2. *Je pro Vás právní úprava ukládání sankcí v přestupkovém řízení srozumitelná a použitelná v praxi?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Ano, ano”.

Respondent č. 3 – „V převážné většině ano”.

3. *Máte podle zákona dostatečný prostor zohlednit konkrétní okolnosti jednotlivých případů?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Já si myslím, že jo. Souhlasím v tom zákoně to je dané přehledně”.

Respondent č. 3 – „Ve většině případech taky ano”.

4. *Máte pocit, že výše ukládaných sankcí většinou odpovídá závažnosti přestupku?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Ano, tak tam je rozsah, vždy tam je do jaké výše”.

Respondent č. 3 – „Z pravidla ano, ale ne vždy. Já bych třeba dala někdy tu sankci vyšší, nebo bych uložila nižší“.

5. *Setkáváte se s případy, kdy Vám zákonná sazba neumožňuje uložit podle Vás spravedlivou sankci?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Spíše se střetáváme s tím, že se neztotožňujeme s tím, že je to pouze přestupek a za nás už je to trestný čin, to je asi jediné kdy si nemyslíme, že peněžitá pokuta je dostačující“.

Respondent č. 3 – „Ne“.

6. *Myslíte si, že ukládané sankce ve Vaší agendě plní svůj nápravný a preventivní účel?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Upřímně jak u koho, jsou lidé kteří si ani nepřevzmou rozhodnutí a ani neplatí. To jsou většinou ti problémovější, než když člověk tady přijde poprvé, dostane tady pokutu, ten si z toho vezme ponaučení“.

Respondent č. 3 – „Určitě ano“.

7. *Vnímáte rozdíly v účinnosti sankcí mezi různými druhy přestupků?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „To je prostě asi všude stejné, případ od případu. Nedá se to úplně paušalizovat“.

Respondent č. 3 – „Já dělám jen tu dopravu, takže nemohu posoudit“.

8. *Jak byste zhodnotil/a vymahatelnost uložených pokut v praxi?*

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „My do toho úplně nevidíme, my ve chvíli, kdy nám nezaplatí, tak to dále předáváme na finanční a pak už dále vymahatelnost jako takovou neřešíme“.

Respondent č. 3 – „Já se vymáhání jako takovému nevěnuji, protože to dělá finanční oddělení. Myslím si, že ta vymahatelnost je poměrně úspěšná“.

9. Ovlivňuje obtížná vymahatelnost pokut Vaše rozhodování o jejich výši?

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Tím, že my to pak nevymáháme, tím nejsme vůbec ovlivněný. Takže na to vůbec nehledíme”.

Respondent č. 3 – „Ne”.

10. Co považujete za největší problém současné praxe ukládání sankcí?

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Že se nedoručuje těm, co se má a pak to vlastně ani není žádný nápravný prostředek, protože ten člověk se to nedoví, nebo ho to ani nezajímá”.

Respondent č. 3 – „Neřekla bych, že je nějaký problém, až potom v tom řízení, když se třeba dělá. Když to dojde k rozhodnutí, tak jsou vysoké náklady řízení a ta pokuta se hodně navýší, ale jinak problém s ukládáním sankcí není žádný, i kolegyně potvrzuje”.

11. Co by podle Vás nejvíce přispělo ke zlepšení spravedlnosti a efektivity sankcí?

Respondent č. 1 a respondent č. 2 – „Kdyby si každý převzal písemnost co má a plnil co má, tak to má za nás ten největší efekt”.

Respondent č. 3 – „Kdyby Česká pošta lépe doručovala, to si myslím, že je docela stěžejní toto, ale jinak mě asi úplně nic nenapadá. Protože když je doručováno, tak vlastně i ty lidé pak komunikují, dá se s nimi domluvit nebo požádají o splátky a dá se to vždy nějak řešit. Takže prostě to doručování. Což nevím jestli my můžeme nějak ovlivnit”.

4 Návrhy a doporučení

Na základě syntézy výsledků analýzy správních rozhodnutí a provedených polostrukturovaných rozhovorů s oprávněnými úředními osobami předkládá autorka následující návrhy a doporučení pro zlepšení efektivity správního trestání.

4.1 Revize metodiky ukládání sankcí u úmyslných deliktů

Z analýzy rozhodnutí vyplynulo, že u úmyslných deliktů jsou ukládány sankce na spodní hranici zákonné sazby. Z rozhovorů však vyplynulo, že úředníci vnímají zákonný prostor pro zohlednění okolností jako dostatečný.

- **Návrh:** Autorka doporučuje interní sjednocení rozhodovací praxe tak, aby u úmyslných deliktů (poškození majetku, agresivní chování) byla sankce stanovena odvážněji v horní polovině zákonné sazby. Nízká pokuta (např. 1 000 Kč) v kombinaci s paušálními náklady řízení (1 000 Kč) sice navyšuje celkovou částku, kterou musí obviněný zaplatit, ale samotná pokuta jako trest tím ztrácí svůj represivní význam.

4.2 Zvýšení efektivity doručování a součinnost s Policií ČR

Respondenti č. 1, 2 i 3 shodně označili za největší problém současné praxe doručování písemností a nízkou součinnost problémových pachatelů (tzv. „nepřebírači“).

- **Návrh:** Pro zvýšení efektivity sankcí je nezbytné maximalizovat úsilí o doručení rozhodnutí do vlastních rukou, případně v úzké spolupráci s Policií ČR či městskou policií využívat institutu osobního doručení u recidivistů a osob se známou adresou pobytu, u kterých je doručování poštou neúspěšné. Pokud se pachatel o trestu nedozví, zaniká jakýkoliv preventivní účinek, jak potvrdili i respondenti v rozhovoru.

4.3 Diferenciace přístupu k prvopachatelům a recidivistům

Respondenti č. 1 a 2 uvedli, že nápravný účel plní sankce spíše u osob, které se přestupku dopustily poprvé. U „problémovějších“ osob, které rozhodnutí nepřebírají a neplatí, je efekt minimální.

- **Návrh:** U recidivistů a osob, které se správním orgánem dlouhodobě nespolupracují, by mělo být v odůvodnění rozhodnutí kladen větší důraz na přitěžující okolnosti. V případech, kdy peněžitý trest zjevně neplní svůj účel (jak naznačili respondenti u případů hraničících s trestným činem), by mělo dojít k důslednějšímu posuzování, zda skutek skutečně nenaplnuje znaky trestného činu, a k častějšímu využívání dalších druhů správních trestů (např. zákaz činnosti, propadnutí věci).

4.4 Oddělení nákladů řízení od samotné sankce

V rozhovorech bylo zmíněno, že pokuta se „hodně navýší“ o náklady řízení. To může vést k tomu, že úředník ve snaze o „spravedlivou celkovou částku“ uloží velmi nízkou pokutu, aby celková suma nebyla příliš vysoká.

- **Návrh:** Správní orgán by měl striktně oddělovat výchovnou funkci pokuty od administrativní povinnosti nahradit náklady řízení. Pokuta 1 000 Kč za úmyslný souběh přestupků působí vedle nákladů řízení v téže výši pouze jako administrativní poplatek, nikoliv jako trest, což oslabuje její nápravný účinek.

Závěr

Předložená bakalářská práce se zabývala mechanismy ukládání sankcí v přestupkovém řízení, přičemž hlavním cílem bylo posoudit efektivitu a proporcionalitu trestání v rámci rozhodovací praxe Městského úřadu Dobříš. Skrze kombinaci analýzy právních dokumentů a polostrukturovaných rozhovorů s odbornou veřejností se podařilo rozkrýt zásadní rozdíly mezi zákonným záměrem a jeho faktickou aplikací v terénu.

Teoretická část práce potvrdila, že současná legislativa poskytuje správním orgánům dostatečně široký prostor pro individualizaci trestu. Institut správního uvážení je klíčovým nástrojem, který má umožnit spravedlivé potrestání s ohledem na specifika každého případu. Nicméně praktická část ukázala, že toto uvážení je v praxi využíváno velmi nevyrovnaným způsobem.

Z komparace vybraných rozhodnutí vyplynulo, že dochází k určité „přísnosti z opatrnosti“ v agendě dopravy, kde jsou i nedbalostní delikty trestány citelně. V ostrém kontrastu s tím stojí agenda obecných přestupků. Pokud je za úmyslný útok na cizí majetek provedený nástrojem uložena sankce ve výši pouhých 2 % zákonné sazby, lze hovořit o rezignaci na represivní funkci trestu. Taková praxe může u veřejnosti vyvolávat dojem, že úmyslné agresivní jednání je společností tolerováno více než administrativní pochybení v dopravě.

Rozhovory s úředními osobami odhalily hlubší příčiny tohoto stavu. Pro pracovníky úřadu nepředstavuje největší problém samotná výše pokuty, ale administrativní náročnost procesu a komplikace s doručováním písemností. Zjištění, že úředníci vnímají náklady řízení jako faktor, který pokutu „dostatečně navýší“, vysvětluje,

proč jsou samotné pokuty ukládány v tak nízkých hladinách. Tento přístup však zaměňuje administrativní poplatek za skutečný trest, čímž se vytrácí výchovný moment sankce.

Navržená opatření se proto soustředí na nutnost sjednotit metodiku tak, aby úmyslné zavinění bylo vždy postihováno citelněji než nedbalost. Zároveň je navrženo prohloubení součinnosti s Policií ČR při doručování, což by mělo eliminovat pocit beztrestnosti u osob, které se řízení záměrně vyhýbají.

Závěrem lze konstatovat, že cíle práce byly naplněny. Analýza prokázala, že pro skutečnou spravedlnost a preventivní účinek správního trestání není nutná změna zákonů, ale důslednější a odvážnější využívání stávajících zákonných mantinelů ze strany správních orgánů. Jen tak může být naplněn princip, že trest má být pro pachatele skutečnou újmou, nikoliv pouze zanedbatelným nákladem za protiprávní jednání.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BANDŽAK, Jozef. *Správní právo - obecná část*. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2011. 288 s. ISBN 978-80-7452-021-1.
2. CANE, Peter a MCDONALD, Leighton. *Principles of administrative law: legal regulation of governance*. Melbourne: Oxford University Press, 2008. 320 pgs. ISBN 9780195508307.
3. ČERVÍNEK, Zdeněk. *Metoda proporcionality v praxi Ústavního soudu*. Teoretik. Praha: Leges, 2021. 258 s. ISBN 978-80-7502-526-5.
4. DOBROVOLNÁ, Hana. *Právo správní*. Praha: Grada, 2023. 240 s. ISBN 978-80-247-0806-5.
5. GRYGAR, Tomáš. *Zánik odpovědnosti za přestupek*. Právní instituty. V Praze: C.H. Beck, 2023. 248 s. ISBN 978-80-7400-948-8.
6. HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. Právnícké učebnice. V Praze: C.H. Beck, 2012. 792 s. ISBN 978-80-7179-254-3.
7. HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ, Vladimír. *Základy organizace veřejné správy v ČR*. 3. upr. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. 256 s. ISBN 9788073804596.
8. JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích : komentář*. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2017. 1127 s. ISBN 978-80-7400-666-1.
9. KÁŇA, Pavel. *Základy veřejné správy: [vybrané kapitoly veřejné správy pro studium žáků středních škol a maturitní témata k ústní maturitní zkoušce z předmětu Veřejná správa]*. 2., doplněné, přepracované vyd. Varia. Ostrava: Montanex, 2007. 416 s. ISBN 9788072252442.
10. LOCHMANNOVÁ, Alena. *Veřejná správa: základy veřejné správy*. Prostějov: Computer Media, 2017. 116 s. ISBN 9788074022951.
11. MALAST, Jan. *Teoretická východiska obecní samosprávy v České republice*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2016. 340 s. ISBN 978-80-261-0657-9.
12. MICHÁLEK, Rostislav. *Správní delikty na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu*. Právní rukověť. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 288 s. ISBN 978-80-7478-489-7.
13. *Princip proporcionality Roberta Alexyho v českém právním myšlení*. Právo - etika - společnost. Praha: Academia, 2022. 244 s. ISBN 978-80-200-3047-4.
14. PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 2012. 427 s. ISBN 978-80-7239-281-0.

15. SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2., upr. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. 386 s. ISBN 978-80-7380-381-0.

Elektronické zdroje

1. Drápal, J. Přiměřenost peněžité sankce k majetku pachatele v judikatuře Ústavního soudu. Všehrd [online]. [cit. 2026-03-25]. Dostupné z: https://www.vsehrd.cz/clanek/primerenost-penezite-sankce-k-majetku-pachatele-v-judikature-ustavniho-soudu_cfd71809-212c-499a-b3e8-3a955b7cdf43

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. In: Sbíрка zákonů České republiky. 2004. [cit. 2026-03-25]. Dostupné z: <https://www.e-sbirka.cz/eli/cz/sb/2004/500>
2. ČESKO. Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. In: Sbíрка zákonů České republiky. 2016. [cit. 2026-03-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-251>
3. ČESKO. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. In: Sbíрка zákonů České republiky. 2016. [cit. 2026-03-25]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-250>

Judikatura

1. Krajský soud v Ostravě. Rozsudek ze dne 22. 2. 2024, č. j. 20 Ad 7/2024 – 61.
2. Nejvyšší správní soud. Usnesení ze dne 26. 9. 2024, č. j. 5 As 102/2024 – 35.

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Otázky k rozhovoru

Přílohy

Příloha č. 1 – Otázky k rozhovoru

Otázky k rozhovoru

- 1. Jaké přestupkové agendě se věnujete a jak dlouho v ní pracujete?**
- 2. Je pro Vás právní úprava ukládání sankcí v přestupkovém řízení srozumitelná a použitelná v praxi?**
- 3. Máte podle zákona dostatečný prostor zohlednit konkrétní okolnosti jednotlivých případů?**
- 4. Máte pocit, že výše ukládaných sankcí většinou odpovídá závažnosti přestupku?**
- 5. Setkáváte se s případy, kdy Vám zákonná sazba neumožňuje uložit podle Vás spravedlivou sankci?**
- 6. Myslíte si, že ukládané sankce ve Vaší agendě plní svůj nápravný a preventivní účel?**
- 7. Vnímáte rozdíly v účinnosti sankcí mezi různými druhy přestupků?**
- 8. Jak byste zhodnotil/a vymahatelnost uložených pokut v praxi?**
- 9. Ovlivňuje obtížná vymahatelnost pokut Vaše rozhodování o jejich výši?**
- 10. Co považujete za největší problém současné praxe ukládání sankcí?**
- 11. Co by podle Vás nejvíce přispělo ke zlepšení spravedlnosti a efektivity sankcí?**